

OVIS LESZEK

Segítség az óvodai élet kezdetéhez

Az óvodai élettel egy új világ kezdődik a családok életében. Főleg azon családok számára, ahol a kisgyermek nem járt bölcsődébe, így ez az első komoly közösség.

A szülő sokat tehet azért, hogy ezt az időszakot megkönnyítse, fel kell készítenie a gyermekét az óvodai életre.

1. őszinte, nyílt beszélgetés az óvodáról, kedvet csinál az óvodához.
 2. nem szabad félelmeiket a gyerekek előtt mutatni!
 3. le kell győzni a család visszahúzó erejét, a szülőt örömmel tölti el, hogy gyermeke nagyobb, okosabb, és ami a legfontosabb önállóbb lesz!
 4. a hirtelen elszakadás komolyan megbetegíti a gyermeket.
 5. az egyéni fejlődési ütemet el kell fogadnunk, az elfogadással növeljük a gyermek biztonságérzését.
 6. viccelve sem szabad az óvodával fenyegetőzni!
 7. a mai gyerekeknek az energiaszintjük magasabb, mint a tegnapiaké, értelmi szintjük magas, de az érzelmi életük nem, az IQ és EQ közötti mély szakadék feszültséghez vezet. Hogyan is áthidalható ez? Fontos szerepe van a szabályoknak és a kiszámíthatóságnak. Ezek a kapaszkodók. Megkönnyítik az eligazodást a világban.
- Egy zárható üvegebe kell tenni annyi darab édességet vagy sós kekszet vagy mást, ami eláll, ahány nap van vissza a kezdésig. Minden nap megehet a gyermek egy-egy darabot, így ő maga is látja, mennyi van még hátra.
 - A szakemberek szerint a sírás ebben a helyzetben a legtermészetesebb. A gyerek számára az elszakadás bizony komoly erőpróba. Nem fogadhatja közömbösen, még kevésbé vidáman, hogy egész napra otthagyják egy idegen környezetben, ahol rengeteg szabályhoz kell az első naptól kezdve alkalmazkodnia, és ahol ráadásul a magas csoportlétszámból adódóan meglehetősen kevés ideje jut az óvó néniknek egy-egy gyermekre. Rossz látni mikor érte megünk, hogy a szandálja nincs becsatolva, a nadrág félrecsúszva, az orra nincs megtörölve. Ezen nem szabad csodálkozni. Ember, vagyis óvó néni legyen a talpán, aki ennyi gyerek mellett mindenre aprólékosan figyelni tud.
 - Néhány nap után a gyerek már otthon tiltakozni fog az ovi, ellen, de erről ne is nyissunk vitát. Menni kell és kész. Ha néha engedünk a sírásnak, később csak még nehezebb lesz. A beszkoklásra szánt idő után, valószínűleg újra munkába kell állnunk, addigra stabilan kell ott hagynunk reggel.
 - Ne búcsúzkodjunk sokáig. Bármennyire is sír, egy gyors puszi, simogatás, határozott elköszönés után még biztosítsuk róla, hogy jövünk érte, és hogy mikor, majd a legrövidebb idő alatt menjünk el a látóköréből. Ha a folyosón óvatosan hallgatózunk az nem baj, de csak a szívünk fog összefacsarodni. Vannak, akik néhány perc után megnyugszanak

- Eszünkbe ne jusson búcsú nélkül elszökni előle!!!
- Ha megígértük, hogy ebéd után érkezünk, akkor tényleg legyünk ott, a bizalmát nem játszhatjuk el.
- Az oviban tapasztalt dolgok nem mindig lesznek pozitívak, kritikáinkat igyekezzünk ne a gyermek füle hallatára megfogalmazni. Nem jó, ha hallja, hogy nem vagyunk elégedettek az óvó nénivel, dadussal, a benti szokásokkal, bármivel. Még keményebben el fogja utasítani az ovit, jogosan, hiszen anyának sem tetszik, mért visz mégis oda?
- Vigyünk otthonról valami számára kedves dolgot. Mindegy mi az, amivel alhat, vagy amit napközben elővehet, ha már nagyon hiányzunk neki.
- Amikor érte megyünk, minden nap kérdezzünk, hogy telt a napja, és kifejezetten a pozitív események felől érdeklődjünk. Mi volt ma a legviccesebb? Kivel neveltél egy nagyot? Milyen mesét hallottál? Mit játszottatok az udvaron? Ki a barátod?
- Nem kell az első nap a legszebb ruhát húzni a gyerekre, mert minél szebb, újabb, világosabb a ruha, annál nagyobb az esélye, hogy a sárban végzi.
- Bár teljesen hihetetlenül hangzik, de igen, a gyermek megeszi és megissza azt, amit az oviban kap, ami ellen odahaza teljes ételével tiltakozott. vagy a jó levegő teszi, vagy a gyerektársaság, vagy az, hogy néhány nap alatt “leveszik a kis radarjaikkal”, hogy itt bizony nincs alku.
- Ugyanakkor nem következménye az, hogy ezen túl odahaza is megeszi ezeket az ételeket. továbbra is fenntartja a szokásos műsort.
- Minél jobban érzi, hogy nem biztos az édesanya a dolgában, annál jobban fog ő is sírni. Ha eljött az idő, akkor “puszi, szia, most itt maradsz egy kicsit játszani, anya elmegy dolgozni / vásárolni, de anya majd jön vissza, puszi, szia, szeretlek” és el. A műsor csak anyának szól.
- Legyenek bizalommal az óvó nénik és az óvoda iránt, a kicsiknek érzékeny antennáik vannak, ha félünk ő is félni fog.
- Nagydolog, ha az édesanya nem együtt szenved a gyermekével, hanem hatékonyan segíti gyermekét.
- A gyermek akkor érzi jól magát, ha a történések a várakozásának megfelelően peregnek. Az ettől való eltérést szorongásnak élik meg. Cél, hogy tartalmas és kellemes emlékeket őrizzenek erről az időszakról.

- Különböző tünetek bukkanhatnak fel.
- Pár nap után esetleg nincs kedve többet jönni, rájön, hogy állandó része lesz az életének az ovi, ilyenkor nem szabad engedni a kérésének, sok mindenből kimarad, ami a csoport összetartozását fokozza.
- Bízni kell az óvó nénikben, a szülőnek ezt kell sugallnia, legalizálva ezzel a szerepét.
- Jusson eszükbe, hogy minden kezdet nehéz.
- Ne felejtsük el, hogy a gyerekekben 3 éves korukra megéri az igény, hogy picit kilépjenek a családi légkörből, érdeklődéssel fordulnak a világ felé.
- Kerüljük az olyan felszólalásokat, hogy „na majd az óvodában”
- Néha a szülőnek nehéz beszokni az óvodai életbe. A gyerekek ebben sokkal talpraesettebbek nálunk.
- **Bízzanak a gyermekükben, jól fogja csinálni!**
- **Óvodás akar lenni!**
- **Ehhez kívánunk minden családnak sok - sok türelmet és örömet!**